

205

UCHWAŁA RADY PAŃSTWA

z dnia 12 maja 1959 r.

w sprawie stanowisk służbowych i uposażeń pracowników prokuratorskich.

Na podstawie art. 15 ust. 2 ustawy z dnia 20 lipca 1950 r. o Prokuraturze Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej (Dz. U. Nr 38, poz. 346) uchwała się, co następuje:

§ 1. 1. Przepisy niniejszej uchwały mają zastosowanie do pracowników prokuratorskich Prokuratury Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej z wyłączeniem Prokuratora Generalnego Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej i jego zastępców, którzy otrzymują uposażenie według grup przewidzianych w art. 4 pkt 1 ustawy z dnia 4 lutego 1949 r. o uposażeniu pracowników państwowych (Dz. U. Nr 7, poz. 39) oraz z wyjątkiem pracowników prokuratur wojskowych.

2. Pracownikami prokuratorskimi w rozumieniu uchwały są: prokuratorzy, wiceprokuratorzy, podprokuratorzy, referendarze śledczy, asesory i aplikanci.

§ 2. 1. Ustanawia się następującą tabelę stanowisk służbowych oraz grup uposażenia zasadniczego dla pracowników prokuratorskich:

Lp.	Stanowisko służbowe	Grupa uposażenia zasadniczego
1.	Prokurator Generalnej Prokuratury	I
2.	Wiceprokurator Generalnej Prokuratury, prokurator wojewódzki	III — II
3.	Wiceprokurator prokuratury wojewódzkiej	IV — II
4.	Podprokurator prokuratury wojewódzkiej, referendarz śledczy prokuratury wojewódzkiej	V — IV
5.	Prokurator powiatowy, podprokurator prokuratury powiatowej, referendarz śledczy prokuratury powiatowej	VI — IV
6.	Asesor	VIII — VII
7.	Aplikant	IX

2. Kwoty uposażenia zasadniczego dla poszczególnych grup określa się, jak następuje:

Grupa uposażenia zasadniczego	Kwota miesięcznego uposażenia w złotych
I	3.700.—
II	3.200.—
III	2.700.—
IV	2.400.—
V	2.100.—
VI	1.850.—
VII	1.600.—
VIII	1.400.—
IX	1.200.—

§ 3. Prokurator Generalny Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej za zgodą Przewodniczącego Rady Państwa może pracownikowi prokuratorskiemu, posiadającemu szczególnie wysokie kwalifikacje, przyznać grupę uposażenia bezpośrednio wyższą od najwyższej grupy przewidzianej dla zajmowanego przez pracownika stanowiska, gdy wymagają tego ważne względy służbowe.

§ 4. W razie mianowania pracownika prokuratorskiego na stanowisko, do którego przywiązane jest uposażenie zasadnicze niższe od uposażenia zasadniczego pobieranego na po-

przednio zajmowanym stanowisku, Prokurator Generalny Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej może zezwolić na zachowanie przez pracownika uposażenia zasadniczego w dotychczasowej wysokości.

§ 5. 1. Pracownikom prokuratorskim przyznaje się dodatki funkcyjny w zależności od funkcji, na którą zostają wyznaczeni przez Prokuratora Generalnego Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej lub upoważnionego przez niego prokuratora.

2. Ustanawia się 9 stawek dodatku funkcyjnego w następującej wysokości:

Stawka dodatku funkcyjnego	Miesięczna kwota dodatku w złotych
1	1.300.—
2	1.100.—
3	950.—
4	800.—
5	650.—
6	500.—
7	350.—
8	250.—
9	200.—

3. Pracownikom prokuratorskim przysługuje za pełnienie niżej wymienionych funkcji dodatek funkcyjny według następujących stawek:

Lp.	Funkcja	Stawka dodatku funkcyjnego
1.	Prokurator wojewódzki, dyrektor departamentu lub biura Generalnej Prokuratury	1
2.	Prokurator powiatowy dla miasta liczącego ponad 100 tysięcy mieszkańców lub dla dwóch albo więcej powiatów (miast stanowiących powiat, dzielnic)	3 do 5
3.	Wicedyrektor departamentu lub biura Generalnej Prokuratury	4
4.	Radca Prokuratora Generalnego Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, naczelnik wydziału, wizytator w Generalnej Prokuraturze, zastępca prokuratora wojewódzkiego	5
5.	Prokurator powiatowy dla jednego powiatu (miasta stanowiącego powiat, a liczącego mniej niż 100 tysięcy mieszkańców, dzielnicy)	5 do 7
6.	Naczelnik wydziału, wizytator, kierownik rejonu zamiejscowego prokuratury wojewódzkiej	6
7.	Kierownik rejonu w Generalnej Prokuraturze	7
8.	Zastępca prokuratora powiatowego, kierownik rejonu zamiejscowego prokuratury powiatowej	7 lub 8
9.	Kierownik rejonu w prokuraturze wojewódzkiej	8
10.	Kierownik rejonu w prokuraturze powiatowej	9

4. Wysokość dodatku funkcyjnego dla prokuratorów powiatowych, zastępców prokuratorów powiatowych i kierowników rejonów zamiejscowych prokuratorów powiatowych ustala Prokurator Generalny Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej w granicach stawek dodatku określonych w ust. 3 pod lp. 2, 5 i 8.

§ 6. Przewodniczący Rady Państwa może zezwolić Prokuratorowi Generalnemu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej na czasowe utworzenie funkcji nie przewidzianej w tabeli dodatków funkcyjnych (§ 5) i określenie wysokości dodatku funkcyjnego, przysługującego pracownikowi prokuratorowskiemu wyznaczonemu do pełnienia tej funkcji.

§ 7. Prokurator Generalny Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej może, gdy wymagają tego ważne względy służbowe, przyznać posiadającemu szczególnie wysokie kwalifikacje naczelnikowi wydziału prokuratury wojewódzkiej, kierującemu wydziałem o licznej obsadzie prokuratorowskiej, dodatek funkcyjny w wysokości o 15% wyższej od przewidzianej dla tej funkcji.

§ 8. Prokurator Generalny Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej może, w drodze zarządzenia, określić bliżej warunki i zasady przyznawania pracownikom prokuratorowskim dodatków za pełnienie funkcji kierowników rejonów.

§ 9. 1. Pracownikom prokuratorowskim zajmującym stanowiska określone w § 2 ust. 1 pod lp. 1—5 przyznaje się dodatek za wysługę lat.

2. Dodatek za wysługę lat wynosi zł 150 w stosunku miesięcznym za każde 3 lata wysługi i nie może przekraczać kwoty zł 600.—.

§ 10. 1. Do wysługi lat zalicza się okresy służby (pracy) pełnionej po dniu 22 lipca 1944 r.:

- a) na stanowiskach pracowników prokuratorowskich,
- b) na stanowiskach sędziów, prezesów i wiceprezesów sądów oraz izb, jak również dyrektora i członków Biura Orzecznictwa Sądu Najwyższego oraz sędziów, prezesów i wiceprezesów sądów ubezpieczeń społecznych,
- c) w wojskowej służbie sprawiedliwości, z wyjątkiem służby na stanowiskach w sekretariatach,
- d) w Ministerstwie Sprawiedliwości na stanowiskach określonych przez Prokuratora Generalnego Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej,
- e) w b. Komisji Specjalnej do Walki z Nadużyciami i Szkodnictwem Gospodarczym na stanowiskach określonych przez Prokuratora Generalnego Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

2. Prokurator Generalny Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej może zaliczyć pracownikowi prokuratorowskiemu do wysługi lat również okresy innej służby (pracy lub wykonywania zawodu) aniżeli określone w ust. 1, jeżeli służba ta (praca lub wykonywanie zawodu) przyczyniła się do podniesienia jego kwalifikacji.

3. Do wysługi lat nie zalicza się okresów niepełnienia służby (pracy lub wykonywania zawodu) z powodu zawieszenia w czynnościach, chyba że postępowanie dyscyplinarne zakończone zostało umorzeniem lub uniewinnieniem.

§ 11. Pracownicy prokuratorowscy zachowują prawo do ostatnio pobieranego uposażenia netto, jeżeli jest ono łącznie z dodatkami wyższe od przewidzianego uchwałą dla zajmowanego stanowiska i funkcji.

§ 12. Dla pracowników prokuratorowskich:

- a) obniża się skalę w podatku od wynagrodzeń do wysokości określonej w § 2 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 25 września 1956 r. w sprawie obniżenia skali w podatku od wynagrodzeń dla niektórych grup podatników oraz zwolnienia niektórych grup podatników w podatku od wynagrodzeń (Dz. U. Nr 44, poz. 202),
- b) ustala się zniżki rodzinne, przewidziane w art. 13 ustawy o podatku od wynagrodzeń, w wysokości określonej w § 3 rozporządzenia powołanego pod lit. a).

§ 13. W sprawach nie unormowanych w niniejszej uchwale mają w odniesieniu do uposażeń pracowników prokuratorowskich Prokuratury Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej odpowiednie zastosowanie przepisy o uposażeniu pracowników państwowych.

§ 14. Do czasu zmiany dotychczasowych przepisów o dietach dla pracowników państwowych przyznaje się pracownikom prokuratorowskim dodatek 50% do diet przewidzianych w tych przepisach.

§ 15. Traci moc uchwała Rady Państwa z dnia 23 maja 1957 r. w sprawie określenia dla pracowników prokuratorowskich Prokuratury Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej tabeli stanowisk służbowych, kwot miesięcznego uposażenia zasadniczego dla poszczególnych stanowisk, zasad zaszeregowania oraz dodatków do uposażenia (Monitor Polski Nr 47, poz. 286).

§ 16. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 maja 1959 r.

Przewodniczący Rady Państwa: A. Zawadzki
Sekretarz Rady Państwa: J. Horodecki

206

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 2 maja 1959 r.

w sprawie uproszczonych wzorów sprawozdań finansowych przeznaczonych do publikacji.

Na podstawie § 4 uchwały nr 65 Rady Ministrów z dnia 18 lutego 1959 r. w sprawie publikowania sprawozdań finansowych państwowych przedsiębiorstw podporządkowanych radom narodowym (Monitor Polski Nr 20, poz. 89) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Publikacji podlegają dane z zatwierdzonych rocznych sprawozdań finansowych.

2. W odniesieniu do przedsiębiorstw, dla których rok kalendarzowy nie pokrywa się z rokiem gospodarczym, publikacji podlegają zatwierdzone sprawozdania finansowe za rok gospodarczy.

§ 2. 1. Wzory uproszczonych sprawozdań finansowych przeznaczonych do publikacji zawierają załączniki do zarządzenia:

- 1) załącznik nr 1 — wzór uproszczonego sprawozdania finansowego dla przedsiębiorstw przemysłowych, usługowych i budowlanych,
- 2) załącznik nr 2 — wzór uproszczonego sprawozdania finansowego dla przedsiębiorstw handlowych,
- 3) załącznik nr 3 — wzór uproszczonego sprawozdania finansowego dla przedsiębiorstw rolnych.

2. Wzory, o których mowa w ust. 1, mogą być odpowiednio dostosowywane bądź uzupełniane przez prezydium rad narodowych stosownie do szczególnego charakteru przedsiębiorstwa, którego bilans jest publikowany.

3. Prezydium rad narodowych mogą uzupełniać dane cyfrowe, we części opisową.

§ 3. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów: w z. J. Trendoła